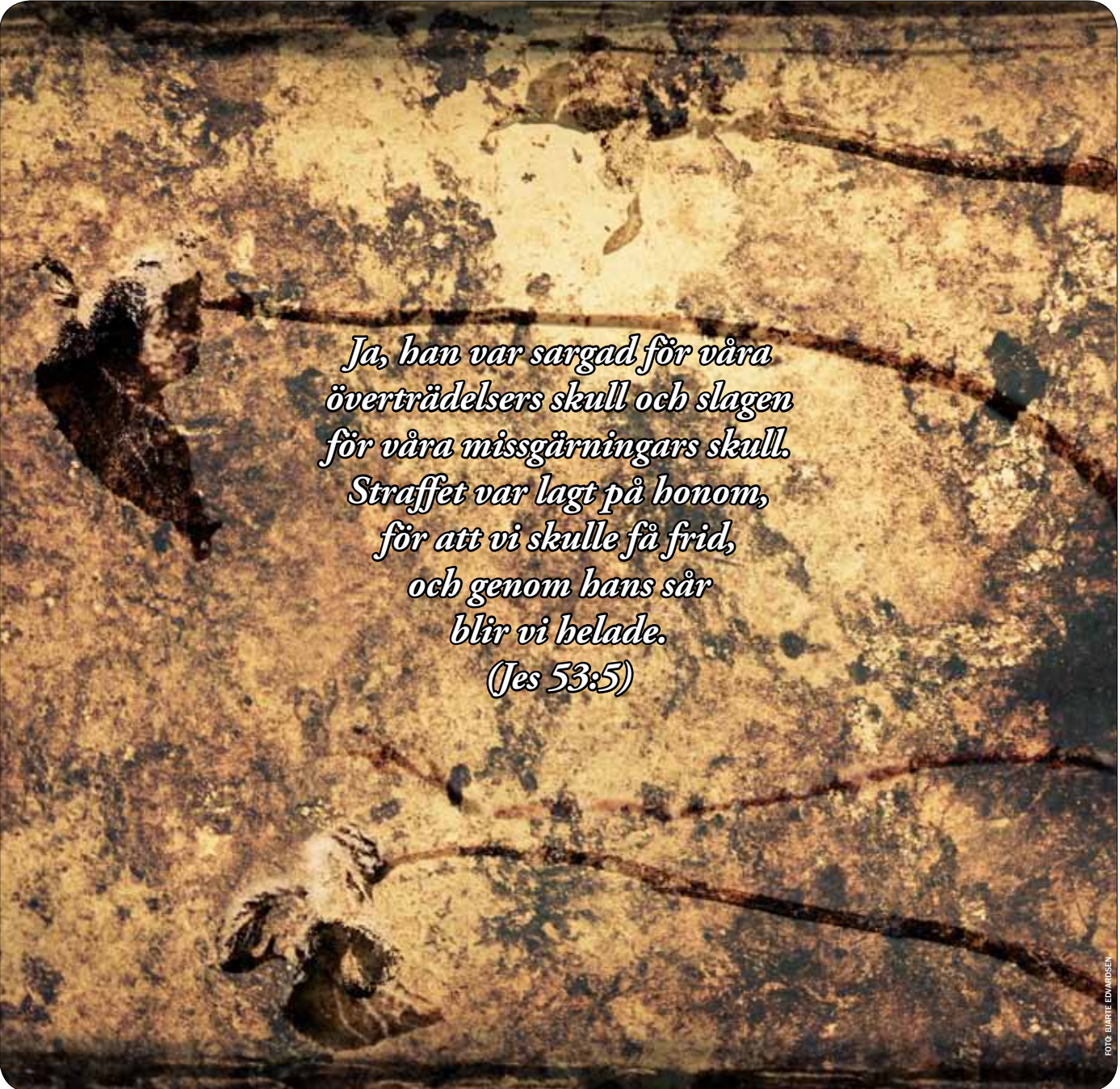

Bibel OCH BEKÄNNELSE

Nr 2 2009 – ÅRGÅNG 23. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

*Ja, han var sargad för våra
överträdelers skull och slagen
för våra missgärningars skull.
Straffet var lagt på honom,
för att vi skulle få frid,
och genom hans sår
blir vi helade.
(Jes 53:5)*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.
Prenumerationsavgift 150 kr per år.

Redaktion:

Ingvar Adriansson (red.), Øyvind Edvardsen,
Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

**Prenumerationsavgift och gåvor till Bibel
och Bekännelse:**

LBKs postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)**

- Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

- Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

- Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

- Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

- LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Det är lätt att bli missmodig när vi i dessa yttersta dagar ser så många exempel på människans djupa avfall från Gud, ett syndafördärv som också du och jag är besmittade av alltifrån födelsen. I samband med bonusar och skyhöga löner och pensionsavtal blottas en skriande själviskhet och girighet. Likaså blottas ett fräckt trots mot Guds goda skapelseordning när samkönat sexuellt samliv försvaras av många kyrkor och samfund och när nu en stor majoritet i riksdagen drivit igenom en lag om rätten att ingå samkönade äktenskap. Att världen vänder Gud ryggen är inte så konstigt. Det djupt smärtsamma är att kyrkor och samfund i så hög grad överger Bibelns goda undervisning på område efter område. När Jonas Gardell nu reser land och rike runt med sina grova förvanskningar av vår Frälsares person och frälsningsverk, får han sprida sin antikristliga propaganda i kyrkor och församlingar. Ja, det är lätt att bli missmodig.

Men otro och avfall från Guds ord är ingenting nytt. Det hör denna världen till och det har en bundsförvant i dig och mig, i vår gamla människa. Om vi inte hade Guds ord, om Gud i sin outgrundliga godhet inte hade nått oss med det glada budskapet om Frälsaren, om vi inte genom evangeliet i Ordet och dopet blivit födda på nytt, ja, då hade inte heller vi evangelisk-lutherska kristna haft någon ny människa som vill leva efter Guds vilja och bekämpa den gamla människans girighet, själviskhet, otuktighet och fräcka förvanskningar av Frälsaren, hans rättfärdighet och hans lidande och död för oss. Låt oss aldrig glömma vår svaghet i oss själva och var vår starkhet finns, nämligen i Herren och hans ord, inte i Gardells hädiska vittnesbörd utan i apostlarnas och profeternas vittnesbörd där hörnstenen är Jesus Kristus själv (Ef. 2:20).

Låt oss också ta varning av vad vi nu ser så tydligt, vad som händer med enskilda kristna och hela kyrkor och samfund när Guds ord inte får vara högsta norm, regel och rättesnöre: från början smygande men sedan alltmer öppet och fräckt tar obiblisk förkunnelse och vägledning över. När Guds ord inte längre får sprida sitt klara sken sänker sig ett andligt mörker över oss. Låt oss med förnyad iver och frimodighet slå vakt om den rika skatt som vi fått att förvalta: Guds rena ord (Sola Scriptura), apostlarnas vittnesbörd om vår Frälsare och hans frälsningsgärning (Sola Fide) och Guds oförtjänta nåd mot oss när vi nåddes av evangeliet, kom till tro och bevaras i tro (Sola gratia).

Nästa nummer av Bibel och Bekännelse planeras bli ett temanummer om evolution och skapelse där vi belyser konsekvenserna av Darwins utvecklingslära.

Redaktionen

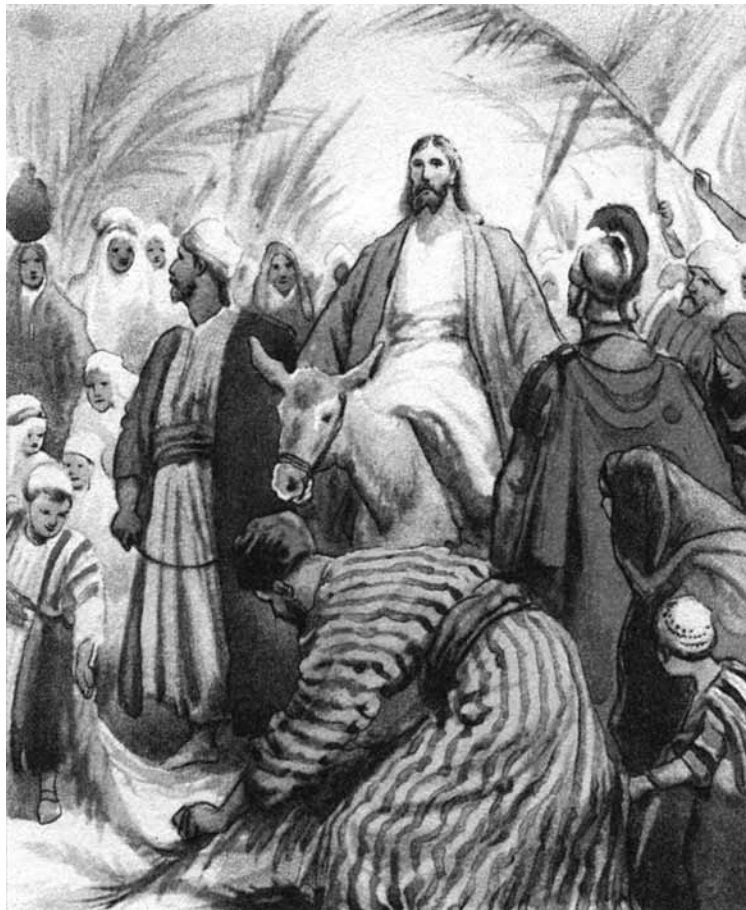
Se, din konung kommer till dig

Av Peter Öman

Matt 21:1-9

Har du någon idol? Många unga människor har förebilder av olika slag. Ibland kanske det är en idrottare som Zlatan Ibrahimovic. För någon annan kanske det är en musiker som Måns Zelmerlöw. För en tredje kanske det till och med kan vara en politiker som Barack Obama. När min mamma var tonåring så var det Elvis Presley som var hennes idol. Idoler och förebilder är människor som vi ser upp till, personer som vi vill likna, som har något vi önskar att vi hade. Ofta blir man idol för att man har en speciell talang som andra beundrar. Men inte sällan är det en människas rikedom och dyra vanor som gör henne avundsvärd i andras ögon. Tänk att få resa med privatplan till en massa exotiska platser, att ha råd med dyra smycken, snygga bilar och häftiga kläder. Ibland kan det kännas som om människor idag är väldigt ytliga. När vi hör om direktörer som tjänar miljonbelopp och sedan dessutom får miljonbonusar, trots att deras företag går dåligt och måste avskeda tusentals anställda, då kanske vi tänker att detta är något nytt för vår tid. Men rikedom har alltid setts som ett tecken

på att en människa är lyckad och avundsvärd. Det är ingen nyhet att den som är rik vill visa det genom olika statusprylar. Kungar och presidenter åker gärna limousine och bor på de dyraste hotellen. Härskare har alltid velat klä sig i vackra kläder och bo i enorma palats omgivna av hundratals tjänare. Man

har velat att alla som träffar dem ska förstå att här har jag att göra med en mycket viktig person. Men det är inte bara materialism och egoism som leder till att världsliga ledare vill leva i lyx. Lyxen blir i sig ett bevis för att man har auktoritet och bör åtlydas.

Just därför är det så slående att läsa om enkelheten kring Jesu intåg

i Jerusalem. Man skulle vänta sig att en som säger sig vara en konung skulle göra en mer storstilad entré. Ett följe med soldater till häst skulle ha sett respektingivande ut, ståtliga stridshästar som gick före och förvånade om att en viktig person var på ingång, eller mäktiga trumpetstötter som för-

kunnade att nu var det bäst att flytta på sig. Men i vår text uppfylls profetian: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk, ridande på en åsna, på ett åsneföl, en arbetsåsna's föl. Vår konung kom inte med vapenmakt. Han tvingade inte människor till lydnad genom våld eller hot om våld. Han vann inte respekt genom sin rikedom. Då som nu var rika människor mäktiga människor. Även kungar, presidenter och premiärministrar som har en stark ekonomi i ryggen kan använda pengar som ett sätt att få respekt och tvinga andra stater till underkastelse. Men Jesus lever inte ett liv i lyx, och när han tågar

in i Jerusalem gör han det ödmjuk, ridande på en åsna. Jesu uppdrag ska snart få sin fullbordan. Några dagar senare kommer Pontius Pilatus att fråga honom: Är du judarnas konung (Joh. 18:33)? och Jesus kommer att svara: Mitt rike är inte av den här världen. Om mitt rike vore av den här världen, hade mina tjänare kämpat för att

jag inte skulle bli överlämnad åt judarna (Joh. 18:36). Om Jesu rike vore världsligt skulle lärjungarna kämpat med vapen i hand för att förhindra hans gripande. Om Jesus vore en vanlig konung skulle han ha använt sin tid till att vinna stöd från andra härskare i regionen. Då hade han ägnat sig åt politik för att uppnå sina syften. Istället har Jesus, när han tågar in i Jerusalem, ägnat sin tid åt att bota de sjuka, ge de fattiga mat, trösta de ensamma och upprätta de nedslagna. Istället för att vinna stöd hos fariséer, sadducéer och skriftlärdar, människor med makt och inflytande som hade kunnat hjälpa honom, har Jesus lagt sin tid och energi på de förlorade fåren. Därför bör det inte komma som någon överraskning att den konung som föddes i ett stall, blev adopterad av en snickare och levde i enkelhet kommer i ödmjukhet.

Konungen Jesus kommer i enkelhet och ödmjukhet, men det betyder inte att han är obetydlig. Vi läser att folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade: Hosianna. Ordet 'Hosianna' betyder 'Herre fräls'. Det är alltså en uppmaning och en bön till Herren Gud om frälsning. Det är lätt hänt att man vänder sig till fel person för att be om hjälp. När jag var liten var det fortfarande vanligt med specialistbutiker. Om man skulle köpa en TV åkte man till en TV och Radio-butik och pratade med någon som hade som sitt jobb att kunna mycket om Radio- och TV-apparater. Om man letade efter en kamera gick man till en fotobutik och talade med någon som var specialist på kameror och film. Såna butiker blir alltmer sällsynta. Istället blir det allt vanligare med enorma köpcentra fyllda med

butiker som har lite av allt. Att be om hjälp när man befinner sig i en sådan jättebutik kan vara ett vågspele. Oftast får man svaret: "Jag vet inte, jag kan inte så mycket om kameror. Du kanske borde fråga Kjell. Han sitter i kassan." Men ibland händer det att vi människor vänder oss till helt rätt person. Ibland ber vi någon om hjälp som verkligen kan hjälpa. Så var det för de människor som hyllade Jesus när han red in i Jerusalem. När de ropade 'Hosianna', Herre fräls, gjorde de det till honom som är världens frälsare. Den konung som

kommer ridande har ingen synlig armé, och han kommer inte med löften om världslig rikedom, men han kommer med frälsning undan synden. Han kommer med evigt liv till var och en som tror.

Ibland befinner vi oss i situationer då vi borde ropa Hosianna, Herre fräls. Ibland blir omvärldens frestel-

ser för starka. Trots att vi vet vad som är Guds vilja kommer vi på oss själva med att göra motsatsen. Bibeln talar om för oss att vi är skyldiga att älska vår nästa som oss själva, men tyvärr låter vi ofta våra egna behov komma i första hand. Gud visar oss att vi är skyldiga att älska honom över allting, och ändå väljer vi ofta TV:n framför att studera Guds Ord. Ibland kan vi som kristna känna att kampen mot vårt eget syndiga jag är för svår. Hur mycket vi än kämpar så blir vi inte av med vår korrumpierade vilja att göra ont. Vi kanske har en särskild svaghet, en synd som vi kämpat länge för att bli av med och ändå klänger den sig fast och plågar oss. Vi kanske lyckas avhålla oss från att synda i handling, men begäret fortsätter att förfölja oss i tanken. Ibland kan vi känna oss svaga i tron. Vi kan tycka att Gud känns

så långt borta och vi undrar om det vi fått lära oss i Bibeln verkligen stämmer. När människor ifrågasätter kristendomen kanske vi inte står upp för vår tro utan istället blir tveksamma och tvehgåsnar.

Ibland kan vi tvivla på vår personliga frälsning. 'Visst', tänker vi kanske, 'Jesus dog för syndare och de troende ska få leva för evigt, men är jag verkligen en sant troende? Jag känner mig inte alltid som en troende.' När vi på det sättet känner vår synd, eller plågas av tvivel kan vi ropa: Herre fräls! Vi behöver inte oro oss över vad vi kan göra bättre, eller om vi verkligen duger. Vi behöver inte tänka ut en plan för hur vi ska frälsa oss själva. Istället får vi förlita oss på Konungen Jesus Kristus. Han är frälsaren. Det är han som tar på sig straffet för alla våra synder, även de vi skäms allra mest över. Det är han som lider för vår ofullkomlighets skull och som blir övergiven på korset för att vi aldrig någonsin ska bli övergivna. Det är han som fullbordar Guds frälsningsplan så att vi inte ska behöva förlita oss på styrkan i vår tro, eller oro oss över om nåden verkligen gäller oss. När Jesus rider in i Jerusalem är det svaret på alla gånger människor ropat till Gud: Herre fräls.

För människor på Jesu tid verkar det inte ha varit svårt att tro på att han var människa. Det var istället när han påstod sig vara Gud som folk blev upprörda. Men för oss är det ändå viktigt att veta att Jesus var en människa som vi. Tack vare att Jesus är sann människa så kunde han dö på korset. Gud kan inte dö, men det kan människor. Och vi vet att syndens lön är döden och att vi inte kan ge något till Gud som motsvarar vår inre stående skuld. Därför var det nödvändigt att världens frälsare skulle vara människa, och bli ställd under lagen så att han kunde uppfylla den. Tack vare att Jesus är sann människa så kunde han också bli frestad som vi. Gud kan inte fres-

*Konungen
Jesus kommer
i enkelhet och
ödmjukhet,
men det
betyder inte
att han är
obetydlig*

tas, men en människa kan. Tack vare att Jesus är sann människa så kunde han själv uppleva trötthet, hunger och kroppslig svaghet. Just detta, att Jesus av egen erfarenhet vet hur det är att vara människa, är enligt Bibeln en stor källa till tröst för oss. Om Kristus står det skrivet: Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd (Hebr. 4:15).

I vår text ser vi också att Jesus är sann Gud. Han säger: Gå till byn som ligger framför er. Där skall ni genast finna en åsna som står bunden med ett föl bredvid sig. Lös dem och led dem till mig. Och om någon säger något till er, skall ni svara: Herren behöver dem. Han kommer då omedelbart att skicka i väg dem. Ibland hör vi talas om människor som påstår sig kunna förutsäga framtiden. Genom att lägga kort, titta på kaffesump, se på djurs inälvor eller tolka stjärnornas rörelser menar sig dessa personer kunna berätta vad som kommer att ske. Problemet är att de ofta är mycket luddiga i sina spådomar: 'Idag kommer du att träffa en trevlig människa'. Eller 'idag kommer det att hända något som gör dig upprörd'. Dessutom har dessa

självutnämnda profeter ibland fel trots att de gör allt för att tala utan att säga särskilt mycket. Ni märker vilken skillnad det är när Jesus talar om vad som kommer att hända i dagens text. Han ger klara besked. Och det kan han göra därför att han är sann Gud. Konungen som kommer ridande på en åsna är så mycket mer än en jordisk härskare, han är så mycket mer än en andlig ledare. Han är Gud själv.

För oss är det av avgörande betydelse att Jesus inte bara är sann människa. Guds lag kräver helighet, fläckfrihet och syndfrihet. Det är något ingen människa någonsin kunnat prestera. I Bibeln möter vi många människor som visar prov på stark tro, som är goda troende och gör mycket gott. Ändå skulle ingen av dem kunna göra Jesu jobb. Ingen av dem skulle kunna leva ett liv utan synd, och ingen av dem gjorde det heller. Inte Abraham, inte Isak eller Jakob. Inte Josef, inte Mose eller Aron. Inte Petrus, inte Johannes eller Paulus. För att kunna leva ett liv i fullkomlig kärlek var frälsaren tvungen att vara sann Gud. Och för att hans korsdöd skulle vinna förlåtelse för alla synder begångna av alla människor i alla tider var frälsaren också tvungen att vara sann Gud.

Konungen som kommer ridande i dagens text är alltså frälsare, människa och Gud.

Våra liv på jorden är fyllda av väntan. Oftast när vi väntar så innebär väntan en osäkerhet. Om vi väntar på bussen och den dröjer så börjar vi undra om den redan gått och vi missat den. Om vi väntar på ett nytt arbete så vet vi inte om vi kommer att hitta något nytt jobb eller om vi i så fall kommer att trivas med det. Om vi väntar på att hitta en god make eller maka så vet vi inte säkert om Guds plan i själva verket är att vi ska vara ensamstående. Om vi är gamla och sjuka och väntar på döden så vet vi aldrig när den kommer. Men den som väntar på Herren kan uppleva en väntan utan osäkerhet. De som väntade på Jesu första ankomst visste inte exakt när den skulle inträffa, men de behövde inte vara oroliga för att frälsaren inte skulle komma. Gud kan inte ljuga. De som väntade på konungens ankomst till Jerusalem behövde inte undra om den skulle bli av. Gud sviker aldrig ett löfte. Och vi som väntar på Jesu återkomst på den yttersta dagen behöver inte heller oro oss för att vi väntar förgäves. Jesus överger inte sina barn. Amen! Kom Herre Jesus!

Vinna krig och vinna fred

Det är en sak att vinna ett krig. Men det räcker inte om man inte också vinner fred. Amerikanerna har lärt sig den läxan under de senaste krigen både i Irak och Afganistan. Ibland kan det vara mycket svårare att vinna fred än att vinna krig.

Men det gäller inte Jesus. Nyligen har vi än en gång sett hur vår store segrare och Frälsare vann över alla våra fiender genom att ge liv åt sin egen kropp och komma ut ur sin grav. Kriget var slut, men inte Jesus. Han vill att vi ska tro på hans uppståndelse och tillämpa evangeliets fridsbudskap i vårt dagliga liv. Jesus har vunnit kriget åt oss, och nu vill han vinna freden åt oss också. Han arbetar på att ingjuta fred i alla troendes hjärtan!

Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er." (Joh. 20:19)

Fritt från Meditations, 19 april 2009

Att dela glädje och sorg

Det hände i Boston för mer än 30 år sedan. Joseph Salvati, som då var 35 år, anklagades för mord och dömdes till livstids fängelse utan möjlighet till benådning. Det fanns ett problem: han var inte skyldig. Han tillbringade 30 år i fängelse för ett brott han inte begått.

Men det som fånglar mest i berättelsen är när Joseph talade med sin fru Marie om att de skulle skiljas. ”Om du vill gifta om dig kommer jag inte att sätta mig emot det”, sa han till henne. ”Jag ska inte vara här i ett eller två år utan resten av mitt liv.”

”Är du galen?” svarade Marie. ”Jag har lovat att dela glädje och sorg med dig. Vi älskar varandra.” Hon hälsade på honom varje veckoslut. Han kunde skicka brev till henne varje vecka genom att använda de 15 cent om dagen han fick i fängelset (Det Bästa, mars 2008).

Jag vet inte hur religiösa Joseph och Marie var, men jag är säker på att det de gjorde under 30 års tid var enligt Guds vilja. Äktenskapet gäller hela livet. Äktenskapet är först och främst en förpliktelse mellan två människor. Äktenskapet är att dela glädje och sorg. Jag kan inte tänka mig något värre för Marie än att vara skild från sin man i 30 år och vara tvungen att uppfostra och försörja fyra barn alldeles ensam. Var det svårt? Ja. Var det vad hon hade drömt om när hon gifte sig? Nej. Men hon hade lovat något som hon tänkte hålla.

Som kristna måste vi vara noga med att tänka på vad äktenskapet är. Jesus sa det klart och tydligt till de felsökande fariseerna när han påminde dem om att ”Vad Gud har fogat samman ska människan inte skilja åt” (Matt. 19:6). Äktenskapet är en förpliktelse inför Gud. Det är hans inrättning. När två människor ger varandra äktenskapslöften förenar Gud dem för livet – vad som än händer. Där båda är kristna är enda undantaget otukt (Matt. 19:9). Inte ”Vi kan inte dra jämnt”. Inte ”Hon/han attraherar

mig inte längre”. Inte ”Kärleken är inte vad den har varit”.

Är det underbart att vara gift? Ja. Är det ofta påfrestande och svårt? Ja. Vi lever i en ofullkomlig värld där hälsa, samhälle och sociala och psykiska förhållanden utsätter äktenskap för svåra påfrestningar. Och två människor som lovar varandra trohet är syndiga människor med själviskt sinnelag och av naturen oförsonliga hjärtan. Inför sådan mänsklig svaghet och brist är det svårt att hålla löftena om man inte har ögonen riktade på Jesu kors och vår Frälsares tomma grav.

Alla måste vi bekänna tillkortakommanden och syndar vid korset. Alla måste vi ropa om nåd från Herren som vill att vi ska älska den vi är gifta med mer än oss själva. Ingen når upp till hans fullkomlighet. Men där på korset ser vi Brudgummen själv ge sitt liv för sin brud, kyrkan. Vi ser hans kärlek till henne som prostituerat sig för andra gudar – gudar som är prylar och egenkärlek och stolthet och tomhet. Ändå förlät han henne. Ja, han tog hennes synd på sig och betalade för den med sitt liv. Han älskade henne med trofast, villkorslös kärlek och med den kärleken drog han hennes hjärta tillbaka till sig. Vid korset finner vi förlåtelse för alla våra äktenskapliga syndar. I den tomma graven finner vi seger över denna världens synd. Vi finner kraft att förlåta så som vi har blivit förlåtna, att älska så som vi har blivit älskade, att lova ovillkorlig kärlek vad som än händer.

Vare sig vi funderar på att gifta oss, just har gift oss eller närmar oss vår 30-åriga bröllopsdag har vi anledning att än en gång tänka på vad äktenskapet är. Gud förenar oss. Han är trofast mot oss så att vi kan vara trofasta mot varandra – i glädje och sorg.

*Joel Peterman,
WELS-pastor i Amherst, New Hampshire*

Salt

JONATAN KOMMER IN I KÖKET där mamma börjat med söndagsmiddagen. Hon håller på med att salta kotletterna.

– Vill du vara snäll och hjälpa mig med dukningen? ber mamma.

– Kan jag väl, svarar Jonatan.

Han ser vad mamma gör och kommer att tänka på något han undrade över i kyrkan samma dag.

– Mamma, i den ena sången vi sjöng så handlade det om salt. Det stod att vi är världens salt. Men du säger ju att man inte ska använda för mycket salt. Vad menar man i sången med att vi är salt?

– Va' kul att höra att du tänker på det vi sjunger i kyrkan, Jonatan. Och jättebra att du frågar när du undrar över något. Har du funderat på vad man använder vanligt salt till?

– Du saltar på vår mat, så att den ska bli god, ler Jonatan.

– Just det, och det är just på maten som det kan bli för mycket om man har på extra salt. Det är inte bra för kroppen.

– Jag minns när vi åkte färja på havet i somras och det blåste så mycket att det skvätte salt på bilen från havet. Det gillade inte pappa, eller hur mamma?

– Jag minns också att bilen var alldeles täckt med salt. Bilar mår inte så bra av salt. Men när det är snöigt och halt är vi glada över saltet på vägen. Saltet smälter isen så att det blir säkrare att köra bil. Och vet du, att förr använde man salt väldigt mycket till en del mat, t ex kött, för det bevarar maten så den inte blir dålig. Man hade ju inte kyl och frys i hemmen då. Har du tänkt på hur törstig man blir av salt? Av chips till exempel.

– Ja, verkligen. Jag blir törstig bara jag tänker på i lördags, säger Jonatan och hänger med tungan. Då åt jag nästan alla chips själv, för att ingen annan gillade dem. Jag vaknade två gånger på natten för att jag var så törstig.

– Men om saltet bara står på hyllan, om vi inte strör det på maten eller inte saltar vägar och trottoarer så gör ju saltet ingen nytta. Så är det med vår tro på Jesus. Saltet ska inte bara stå på hyllan och vår tro ska inte bara bo i hjärtat. Jesus vill att vi ska dela med oss av och visa vår tro på honom som vår Frälsare. Korset som du bär i halsbandet påminner om att Jesus dog på korset för våra synder. För hans skull är vi förlättna och har ett hem som väntar på oss i himlen. Det vill Jesus att vi berättar för andra. Tron på Jesus gör människors liv bättre, smälter isen på deras hjärtan och bevarar dem. Den ger också törst efter det levande vattnet som är Jesus, så att de vill höra mer om honom. När du delar med dig av din tro på Jesus hjälper du människor att vandra på den säkra vägen till livet istället för på vägen som leder till evig död.

– Min kompis Ludvig saltar på allt. Jag ska berätta för honom om mitt salt, jag tror att han har lite is runt sitt hjärta.

– Jag hör att du har förstått. Vill du göra det så tycker jag att vi ber Gud om hjälp så att du får ett bra tillfälle.

– Va' bra! Nu me' samma?

– Visst!

Mamma tar Jonatans händer i sina och så ber de. Käre himmelske Fader, du som har skapat oss och gett oss din Son till vår frälsning, tack för att du har skapat tro i våra hjärtan. Tack för ditt löfte att höra oss när vi ber till dig. Idag vill vi be om din hjälp när Jonatan vill berätta för Ludvig om sin tro på dig. Vi ber att du ger honom ett lämpligt tillfälle och att du ger honom de rätta orden. Käre Herre, gör så att isen runt Ludvigs hjärta smälter. Låt din helige Ande skapa tro i hans hjärta. Amen.

Sofie Erlandsson

B A R N S I D A N

Frågor och svar vid korsets fot:

Bibeln säger att Johannes Döparen och Jesus sa: "Omvänd er!" till människor (Matt. 3:1,2; 4:17). Vad kan dessa befallningar betyda om människor av naturen är andligt döda och ur stånd att omvända sig?

Du ska ha beröm för att du läser Bibeln med eftertanke och ställer en fråga som ofta dyker upp. Uppmaningar eller befallningar att omvända sig är ganska vanliga. Det bekräftas av välkända bibelställen som Apostlagärningarna 2:38, 3:19 och 17:30. En noggrann analys av formuleringarna i det närmaste sammanhanget och i Skriftens mer omfattande kontext leder till dessa tankar:

1. Det är sant att mänskligheten av naturen är syndig, andligt död och ur stånd att omvända sig i aktiv lydnad för befallningen eller kallelsen (se Rom. 8:6-8, 1 Kor. 2:14). Dessutom sägs klart och tydligt att omvändelsen är Guds och inte syndarens eget verk (Apg. 5:31, 11:18 och 2 Tim. 2:25).

2. Många av uppmaningarna till omvändelse predikar kraftfullt Guds lag och förutsätter och förkunnar människors totala syndfullhet. De förkunnar lagen och får lagens verkan. De åstadkommer en smärtsam personlig kännedom om synd.

3. En del påstående kan tjäna som förklaringar av lag och evangelium. De inte

bara avslöjar syndighet utan visar också vad det är som ger ett rätt förhållande till Gud. "Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium" (Mark. 1:15). Dessa maningar till omvändelse behöver inte förstås som att de vill påstå att syndare ska göra jobbet själva. De manar helt enkelt till omvändelse utan att nämna vilket verktyg eller vilken makt som kan åstadkomma det.

4. Om dessa kallelser utfärdas som evangeliska kallelser för de med sig kraften att skapa ånger och tro. Det skulle vara jämförbart med kallelser att tro på Jesus Kristus (som i Apg. 16:31). Kallelserna varken kräver eller förväntar sig att syndare ska svara på kallelsen av egen kraft. Syndare svarar med den helige Andes kraft genom evangeliet. Kallelserna åstadkommer för själen det Kristus åstadkom för Lasarus när han befallde: "Lasarus, kom ut!" (Joh. 11:43).

Det är värdefullt att tänka igenom dessa frågor. Bekännande kristna i vårt samhälle har i stor utsträckning lagt sig till med synergistiskt språkbruk och tänkande när det gäller syndares omvändelse. Synergister tror att omvändelse är ett samarbete mellan människan och Gud och gör till slut omvändelse eller tro på Jesus till ett nödvändigt mänskligt verk. Romerska katoliker är inte längre den enda större grupp

inom kristenheten som gör omvändelsen till ett mänskligt arbete för att vinna Guds gillande. Många protestanter har dukat under för samma sjukdom och citerar ibland samma bibelställen som du nämnde för att försvara sin villfarelse.

Genom att klargöra att det bara är Gud som kan ge omvändelse och tro kan vi hjälpa evangelikala gemenskaper att förklara något som med all rätt bekymrar och ofta förvirrar dem. Statistik visar att omkring 50 procent av människor som förmodas "avgöra sig för Kristus" eller "bestämma sig för att omvända sig" överger de utövande kristnas led inom några månader efter sin "frälsning". Hur kan denna så otroliga, underbara erfarenhet - att omvändelse och frälsande tro skapas i en syndare - så ofta avfärdas som om ingenting hänt? Synergistiskt språkbruk och tänkande bland många evangelikala kan ha resulterat i många falska omvändelser, uttryck för ånger som inte grundar sig i något annat än känslösvall eller intellektuellt samtycke som verkade bra för tillfället. I sann ånger och omvändelse som verkats av den helige Ande genom lag och evangelium kan vi tillitsfullt förvänta oss en stabilare och mer varaktig välsignelse.

Av professor Forrest Bivens, Forward in Christ, juni 2008

Stanna kvar eller lämna?

För över 30 år sedan valde en grupp troende kristna i Avaldsnes på Karmøy att gå ur den kyrka de döpts in i som små barn. De anmälde sitt utträde ur statskyrkan och grundade en fri luthersk församling. De bildade en egen kyrka, Den lutherske bekjennelseskirke, där de förpliktigade sig att hålla fast vid Guds ord. De kallade sina egna pastorer som lovade förkunna Guds ords sanning klart och rent.

Men varför gick de ur statskyrkan? Kunde de inte ha fortsatt som en fri lekmanorganisation inom statskyrkans ram? De hade ju full frihet att håla på med sitt utan att någon la sig i vad de höll på med i bönhuset eller i hemmen. Var det nödvändigt att ta till något så drastiskt som att lämna statskyrkan? Skulle de inte bli helt isolerade om de stod utanför? Det var säkert många som varnade dem för att ta detta steg.

Men det som övertygade dem om att det var rätt att gå ur Den norske kirke och bilda en fri luthersk kyrka som var fri från styrning från en världslig stat och liberala biskopar och präster var inte pragmatiska överväganden om vad som skulle vara till störst nytta. Det var inte önskan att utmärka

sig som drev dem. De ville inte vara något speciellt. De gjorde det inte av bekvämlighet. Hur mycket lättare är det inte att tillhöra den stora flocken och följa med strömmen? Hur mycket enklare hade det inte varit att bara stanna kvar i statskyrkan?

De lämnade Den norske kirke därför att Guds ord hade övertygat dem om att det var fel att stå kvar i en kyrka som tolererade falsk lära och obiblisk praxis. Det var Guds ord som överbevisat dem om detta. Guds många varningar för falska profeter och de många och starka förmaningarna om att hålla sig borta från dem som förkunnar ett falskt evangelium hade överbevisat dem om att det inte var rätt att stå kvar i Den norske kirke. De blev också överbevisade om att det inte räckte att bara hålla sig till en egen lekmanaförening. De förstod att så länge de stod som medlemmar av statskyrkan gav de indirekt sitt stöd åt den villolära som höll på att sprida sig inom kyrkan.

I vår tid diskuteras det bland många konservativa inom Den norske kirke om det är dags att lämna den och upprätta egna frikyrkor. Norsk Luthersk Missionssamband och Indremisjonssforbundet överväger att bilda egen

kyrka. Misjonssambandets generalsekreterare har redan begärt sitt utträde ur statskyrkan och många medlemmar har gjort detsamma. Vi gläder oss över detta. Vi är glada över att det finns kristna ledare som har mod att lämna och även i handling ge ett klart vittnesbörd om hur farligt det är att stå kvar i en pluralistisk och liberal statskyrka. Samtidigt undrar vi varför det har tagit så lång tid att inse att Den norske kirke är en falsk kyrka som alla sanna troende bör ta sig bort från. Vi undrar varför det i den debatt som pågår bara förs fram pragmatiska argument. Hur är det med Bibelns kraftiga förmaningar mot falsk lära och falska profeter? Hur är det med den bibliska läran om att bara utöva kyrkogemenskap med sådana som vi är ett med i tro, lära och bekännelse?

Stanna kvar eller lämna? Aposteln Paulus skriver: ”Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem” (Rom. 16:17).

(Översättning av ”redaksjonelt” i Bibel og Bekjennelse nr 1-09)

Egil Edvardsen

Den lutherska bekännelsekyrkan i Norge

Sedan Den lutherske forsamling i Avaldsnes grundades 1978 och upptogs som medlemsförsamling i Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige har den Den lutherske bekjennelseskirke varit en svensk-norsk kyrka med gemensam styrelse för medlemsförsamlingarna i de båda länderna. Efter en längre tids överväganden har nu den norska delen av LBK beslutat organisera sig som en egen kyrka. Vid årsmötena i Den lutherske forsamling i Avaldsnes och St Lukas ev-luth församling i Stavanger i februari 2009

beslutades formellt att en egen kyrka skulle upprättas.

Hösten 2008 tillsattes en arbetsgrupp som skulle förbereda själva organiserandet av den nya kyrkan och planera det första kyrkomötet sommaren 2009. Gruppen ska lägga fram förslag till en kyrkoordning och fungera som valkommitté till det första kyrkomötet. . . . Arbetsgruppen har informerat LBKs kyrkostyrelse och systerkyrkor om beslutet och inbjudit representanter från LBKs kyrkostyrelse och några av systerkyrkorna till det

konstituerande kyrkomötet som ska hållas på Stemmestaden i Grinde 17-19 juli 2009.

LBKs tidning "Bibel och Bekännelse" kommer att fortsätta ges ut med en norsk och en svensk utgåva som utkommer parallellt. Men fr.o.m. 2009 har de båda utgåvorna egna redaktioner. Vi kommer att fortsätta med ett nära samarbete om innehållet.

Saxat ur nr 1-09 av Bibel och Bekännelses norska utgåva

Aktuellt från våra systerkyrkor i Norge och Finland

Sommarläger i Norge

Kyrkomöte 17-19 juli på Stemmestaden, Grinde.

Konstituering av Den Lutherske Bekjennelseskirke i Norge som eget kyrkosamfund.
Föredrag/bibeltimmar, barnundervisning, gudstjänster, körsång, lek, underhållning, gemenskap.

Upplysningar/anmälan:
Birger Kvilhaugsvik
e-post: bk-kvilh@online.no eller
tel. +47 52 84 26 86.
Alla hjärtligt välkomna!

Program på www.luthersk-kirke.no

Sommarläger i Finland 9-12 juli

Tema: "Att de må vara ett" (Joh. 17:22).

Plats: Rokuanhovi ödemarkshotell i Norra Österbotten, www.rokuanhovi.fi

Bibeltimmar, gudstjänster, karlamöte, kvinnomöte, bad, motion, fri samvaro, bastu m.m.

Alla hjärtligt välkomna!
Kontakta Jukka Söderström,
Kansakoulutie 11, FI 37550 Lämpäälä,
tel. +358 3 3751889, E-mail js@jukkasp.fi så sänder han hela programmet på svenska.

Sommarmöte på Hjälmargården 23-26 juli 2009

Torsdag:

- 16.30 Kvällsmörgås
- 18.00 Körövning, samling för kristendoms lärare
- 19.30 Välkomsthälsning, kvällsandakt Alvar Svensson. Därefter kvällsfika

Fredag:

- 8.00 Frukost
- 9.30 Morgonandakt Øyvind Edvardsen
- 10.30 Föredrag: "Kristi kärlek tvingar oss", Juhani Viitala. Parallellt barnundervisning
- 11.15 Föredrag: "Om goda gärningar", Alvar Svensson
- 12.00 Lunch
- 13.15 Körövning
- 15.30 Föredrag: "Mitt uppdrag i mötet med andra kyrkor", John Vieths. Parallellt barnundervisning
- 16.30 Kvällsmörgås
- 18.00 Körövning
- 19.00 Kvällsgudstjänst Lars Gunnarsson. Därefter kvällsfika

Lördag:

- 8.00 Frukost
- 9.30 Morgonandakt Ingvar Adriansson
- 10.15 Föredrag: "Bevarandet i kärleken, ett Guds verk", John Vieths. Parallellt barnundervisning
- 11.15 Föredrag: "Bönen, trons frukt och mitt samtal med Gud", Stefan Hedkvist
- 12.00 Lunch
- 13.15 Körövning
- 15.30 Samtal i grupper om mötets ämnen
- 16.30 Kvällsmörgås
- Särskilt program för kvällen

Söndag:

- 8.30 Frukost
- 9.30 Nattvardsgudstjänst
- 10.30 Högtidsgudstjänst Stefan Sjöqvist
- 11.45 Avslutning
- 12.00 Lunch

Måltidspriser:	vuxen	6-12 år	2-5 år
Frukost	60:-	30:-	15:-
Lunch	85:-	45:-	20:-

Kvällsmörgås 20:-

Församlingar arbetar gemensamt med detta!
För att alla ska ha råd och vi ska en god gemenskap!

Anvarig: Torsdag / Göteborg och Uppsala
Fredag / Västerås och Norrköping och Umeå
Lördag / Ljungby

Anmälan och upplysningar: Anna Karlsson, tel. 0372 19068, mob. 070 6693849, e-mail annaskuriosa@telia.com. Meddela hur du vill bo, vilka måltider du vill delta i, om du vill vara med i kören, om du har barn som ska delta i barnundervisningen.

Alla hälsas varmt välkomna

Den banbrytande astronomen Johannes Kepler (1571-1630)

tillägnade sin forskning den gudomlige Skaparen och skrev:

Må Gud se till att mina fantastiska teorier överallt och till fullo får den effekt på tänkande människor som jag strävat efter i min avhandling, nämligen att tron på världens skapelse ska förstärkas genom dessa yttre bevis, att Skaparens tanke kan bli igenkänd och att hans outtömliga vishet får lysa fram allt klarare för varje dag.

Jesus bygger sin kyrka

*Ryktet om honom spred sig genast överallt i hela Galileen.
(Markus 1:28)*

Hur mycket pengar behöver Jesus för att sprida sitt evangelium och bygga sin kyrka? Att döma av hur mycket pengar kyrkan använder i hela världen borde det vara många miljoner. Men svaret är: inga pengar alls! Om du tittar i Apostlagärningarna kan du inte hitta en enda insamling som görs för att trygga spridandet av evangelium. Man samlade in pengar för att hjälpa de fattiga, men inte för att sprida evangelium. Ändå växte kyrkan med stormsteg. Folk stödde frivilligt Paulus och Barnabas när de lämnade Antiokia på sin första missionsresa. Men de skulle ha åkt på missionsresa även om de blivit tvungna att betala själva. Så mycket trodde de på evangeliets makt. På samma sätt spred sig utan reklam nyheten att Jesus i Galileen drivit ut en ond ande. Människor strömmade till Jesus för att få veta vad han lärde och varför han kommit.

Inte heller idag kostar det något att berätta för människor om Jesus. Det är bara att börja prata om hans liv och vad han har gjort så får den helige Ande tillfälle att beröra en människas själ. När du och jag står i förbindelse med Guds ord behöver vi inte ens bli uppmuntrade att dela med oss. Det kommer naturligt. Tror du

att någon behövde säga till människorna från Kapernaum att de måste gå och berätta vad de hade sett? Inte alls! De gick iväg och letade efter någon att berätta det för.

Vi letar också efter människor att berätta för. Genom tron ser vi så mycket som Jesus har gjort för oss och hela världen. Det får oss att söka efter människor som vi kan dela evangelium med. Tänk på vad du senaste tiden har lärt dig från Bibeln. Finns det någon i ditt liv som du kan berätta det för? Om inte, gå och skaffa en ny vän som behöver höra vad du har att säga. Fråga den personen vad han eller hon vet om Bibeln, om Jesus och hans undervisning. Om personen inte vet så mycket så fråga artigt om du kan få berätta vad du har upptäckt under dina studier. Du kanske blir förvånad. Om de bara får tillfälle skulle många människor älska att få höra dig berätta vad du vet om Gud och hans ord, särskilt när de får höra att det eviga livet inte kostar dem någonting. Jesus bygger sin kyrka genom din kostnadsfria annonsering.

Herre Jesus, ta mina läppar och låt dem fyllas med budskapet från dig! Amen.

Ur Meditations